

Bundesverwaltungsgerichtin 3.8.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Ergün Torun vastaan Augsburgin kaupunki, seuraavien osapuolten osallistuksessa asian käsittelyyn: 1. Liittovaltion edunvalvoja Bundesverwaltungsgerichtissä ja 2. Landesanwaltschaft Bayern julkisen edun valvojana

(Asia C-502/04)

(2005/C 31/28)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Bundesverwaltungsgericht on pyytänyt 3.8.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 7.12.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Ergün Torun vastaan Augsburgin kaupunki, seuraavien osapuolten osallistuksessa asian käsittelyyn: 1. Liittovaltion edunvalvoja Bundesverwaltungsgerichtissä ja 2. Landesanwaltschaft Bayern julkisen edun valvojana, seuraaviin kysymyksiin:

1. Menettääkö Saksan liittotasavallassa yli kolme vuotta säännönmukaisesti työskennelleen turkkilaisen työntekijän täysikäinen jälkeläinen, joka on suorittanut teollisuuselektronikan ammattitutkinnon näyttökokeella, oleskeluoikeuden, joka johdetaan ETY – Turkki-assosiaationeuvoston päätöksen N:o 1/80 (jäljempänä päätös N:o 1/80) 7 artiklan 2 kohdan mukaisesta oikeudesta hakea mitä tahansa työtä – paitsi päätöksen N:o 1/80 14 artiklan tapauksissa ja silloin, kun vastaanottava jäsenvaltio jätetään huomattavaksi ajaksi ilman perusteltuja syitä – myös seuraavissa olosuhteissa:

a) Hänet on tuomittu törkeästä ryöstöstä ja huumausainerikoksista yhteensä kolmen vuoden pituiseen vankeusrangaistukseen, eikä rangaistusta – myöskään jälkeensä – ole annettu ehdollisena, ja kun hän on kärsinyt koko rangaistuksen, josta on vähennetty tutkintavankeus?

b) Hän on itse hakenut työtä Saksan liittotasavallan laillisilla työmarkkinoilla ja siten saanut henkilökohtaisesti päätöksen N:o 1/80 6 artiklan 1 kohdan toisen tai kolmannen luetelmakohdan mukaisesta työhön pääsyä koskevasta oikeudesta johdetun oleskeluoikeuden ja myöhemmin menettänyt sen?

Tapahtuuko tuollainen menetys seuraavista syistä:

aa. Hän ei ole vastaanottanut työnvälitystoimiston hänelle tarjoamaa työtä tässä tapauksessa yli vuoden kestäneen työttömyyden jälkeen?

bb. Hänet on tuomittu törkeään ryöstön ja huumausainerikosten johdosta yhteensä kolmen vuoden pituiseen vankeusrangaistukseen, eikä rangaistusta – myöskään jälkeensä – ole annettu ehdollisena, ja kun hän on kärsinyt koko rangaistuksen, josta on

vähennetty tutkintavankeus, eikä hän ole tänä aikana ollut laillisten työmarkkinoiden käytettävissä mutta löysi noin kuukausi vapauttamisensa jälkeen uudestaan työtä, ilman että hänellä olisi ollut valtion sisäistä oleskeluoikeutta?

2. Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: Menettääkö Turkin kansalainen päätöksen N:o 1/80 6 artiklan 1 kohdan toisen tai kolmannen luetelmakohdan mukaisesta työhön pääsyä koskevasta oikeudesta johdetun oleskeluoikeuden edellä kysymyksessä 1 b mainituilla edellytyksillä?

Euroopan yhteisöjen komission 8.12.2004 Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-505/04)

(2005/C 31/29)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 8.12.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on Hans Støvlbæk ja prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

— toteaa, että Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut ammatillisen koulutuksen tunnustamista koskevasta yleisestä järjestelmästä annettujen neuvoston direktiivien 89/48/ETY ja 92/51/ETY sekä yleissairaanhoidosta vastaavien sairaanhoitajien, hammaslääkäreiden, eläinlääkäreiden, kättilöiden, arkkitehtien, farmasian alan ja lääkäreiden toimintaa koskevien direktiivien 77/452/ETY, 77/453/ETY, 78/686/ETY, 78/687/ETY, 78/1026/ETY, 78/1027/ETY, 80/154/ETY, 80/155/ETY, 85/384/ETY, 85/432/ETY, 85/433/ETY ja 93/16/ETY muuttamisesta 14 toukokuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/19/EY (*) 16 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole Gibraltarin osalta antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei ainakaan ole ilmoittanut komissiolle mainituista toimenpiteistä;

— velvoittaa Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Määräaika, jossa direktiivi oli saatettava osaksi kansallista oikeusjärjestystä, päättyi 1.1.2003.

Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Laiminlyönti saattaa säädetyssä määräajassa ammatillisen koulutuksen tunnustamista koskevasta yleisestä järjestelmästä annettujen neuvoston direktiivien 89/48/ETY ja 92/51/ETY sekä yleissairaanhoidosta vastaavien sairaanhoitajien, hammaslääkäreiden, eläinlääkäreiden, kättilöiden, arkkitehtien, farmasian alan ja lääkäreiden toimintaa koskevien direktiivien 77/452/ETY, 77/453/ETY, 78/686/ETY, 78/687/ETY, 78/1026/ETY, 78/1027/ETY, 80/154/ETY, 80/155/ETY, 85/384/ETY, 85/432/ETY, 85/433/ETY ja 93/16/ETY muuttamisesta 14 päivänä toukokuuta 2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/19/EY osaksi kansallista oikeusjärjestystä (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti) – Lausumat (EYVL 2001 L 206, s. 1)

(¹) EYVL L 206, 31.7.2001, s. 1.

Cour Administrativen (Luxemburgin suurherttuakunta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö 7.12.2004 asiassa Graham J. Wilson vastaan Conseil de l'ordre des avocats du barreau de Luxembourg

(Asia C-506/04)

(2005/C 31/30)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Cour administrative (Luxemburgin suurherttuakunta) on pyytänyt 7.12.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen 9.12.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Graham J. Wilson vastaan Conseil de l'ordre des avocats du barreau de Luxembourg seuraaviin kysymyksiin:

La Cour administrative (Luxemburgin suurherttuakunta) pyytää Euroopan yhteisöjen tuomioistuinta ratkaisemaan seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

- 1) Onko asianajajan ammatin pysyvän harjoittamisen helpottamisesta muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa ammatillinen pätevyys on hankittu, annetun direktiivin 98/5 (¹) 9 artiklaa tulkittava siten, että sen ulkopuolelle jää sellainen muutoksenhakumenettely, joka on järjestetty 10.8.1991 annetulla lailla, sellaisena kuin se on muutettuna 13.11.2002 annetulla lailla?
- 2) Erityisesti, ovatko conseil disciplinaire et administratifin ja conseil disciplinaire et administratif d'appelin kaltaiset muutoksenhakuelimet direktiivin 98/5 9 artiklassa tarkoitettuja ”kansallisen oikeuden mukaisia muutoksenhakekeinoja” ja onko 9 artiklaa tulkittava siten, että sen ulkopuolelle jää sellainen muutoksenhakekeino, joka edellyttää, että asia

saatetaan yhden tai useamman tällaisen elimen käsiteltäväksi ennen kuin oikeudellinen kysymys on mahdollista saattaa 9 artiklassa tarkoitettua ”tuomioistuimen” käsiteltäväksi?

Siltä varalta, että Cour administrative myöhemmin ratkaisee hallintotuomioistuimen toimivaltaa ja kanteen tutkittavaksi ottamista koskevat kysymykset, kaikkien asianosaisten muotovirheitä koskevien ja aineellisten perusteiden säilyessä ennallaan, se esittää Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

- 3) Onko jäsenvaltion toimivaltaisilla viranomaisilla oikeus tehdä toisesta jäsenvaltiosta olevan asianajajan oikeus pysyvästi harjoittaa ammattiaan käyttäen alkuperäistä ammattinimikettään direktiivin 98/5/EY 5 artiklassa täsmennetyillä toiminta-aloilla riippuvaiseksi vaatimuksesta hallita kyseisen jäsenvaltion kielet?
- 4) Erityisesti, voivatko toimivaltaiset viranomaiset asettaa sellaisen vaatimuksen, että kyseinen oikeus harjoittaa ammattia tehdään riippuvaiseksi siitä, että asianajaja läpäisee vastaanottavan jäsenvaltion kaikkien (tai useiden) kolmen pääkielen suullisen kokeen, jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat varmistua, hallitseeko asianajaja kyseiset kolme kieltä, ja mikäli tähän vastataan myöntävästi, mitkä ovat vaadittavat menettelylliset takeet, mikäli niitä on?

(¹) Asianajajan ammatin pysyvän harjoittamisen helpottamisesta muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa ammatillinen pätevyys on hankittu, 16 päivänä helmikuuta 1998 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/5 (EYVL L 77, 14.3.1998, s. 36).

Hoge Raad der Nederlandenin 10.12.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Magpar VI B.V. vastaan Staatssecretaris van Financiën

(Asia C-509/04)

(2005/C 31/31)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Hoge Raad der Nederlanden on pyytänyt 10.12.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 13.12.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Magpar VI B.V. vastaan Staatssecretaris van Financiën seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko direktiivin 69/335/ETY (¹) 7 artiklan 1 kohdan bb alakohtaa, sellaisena kuin mainittu direktiivi on muutettuna direktiivillä 73/79/ETY, (²) tulkittava siten, että jos yhtiö ei ole omistanut osuuksia koko viiden vuoden ajanjaksoa siitä lukien, kun se oli hankkinut nämä osuudet pääomaverosta vapautetun osuusfuusion yhteydessä, mihin on syytä se, että yhtiö, jossa osuudet olivat, on fuusioitunut, edellä mainitussa direktiivin säännöksessä olevia edellytyksiä sovellettava osuuksiin vastaanottavassa yhtiössä?